

สรุปผลการวิจัย และ ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างของพัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของพัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูงและระดับต่ำ
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างของพัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาเพศชาย และเพศหญิง

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จะมีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงชันกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมต่างกันจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมต่างกัน
3. นักเรียนมัธยมศึกษาเพศชาย และหญิงจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2521 จำนวน 12 แห่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 480 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 240 คน เป็นชาย 120 คน หญิง 120 คน และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 240 คน เป็นชาย 120 คน หญิง 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เพื่อใช้ตัดสินระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. แบบสอบวัดจรรยาวิพากษ์ เคอะคีฟไน้งอิชชูสเทสท์(The Defining Issues Test) ที่สร้างโดยเรสต์ และคณะ ซึ่งค่าความแม่นยำของแบบสอบได้จากการหาค่าสหสัมพันธ์ของการสอบ และสอบซ้ำ การหาค่าสหสัมพันธ์กับแบบวัดความสามารถทางความคิดความเข้าใจฉบับอื่น ๆ การหาค่าสหสัมพันธ์กับแบบสอบของโคลเบอร์ก ฯลฯ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบวัดจรรยาวิพากษ์ฉบับนี้มาแปลเป็นภาษาไทย ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ และได้ตรวจสอบความแม่นยำของการแปลแบบสอบโดยการนำแบบสอบฉบับภาษาไทย และภาษาอังกฤษไปทำการทดสอบกับนิสิตปริญญาโท และปริญญาเอก ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 50 คน โดยเว้นช่วงเวลาในการตอบแบบสอบทั้งสองฉบับนาน 2 สัปดาห์ นำคะแนนจากแบบสอบทั้งสองฉบับมาหาค่าสหสัมพันธ์ โดยวิธีการของเพียร์สัน ได้ค่าความตรงของการแปลเท่ากับ .768

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แห่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยทดสอบกับนักเรียนทั้งชั้น ผู้รับการทดสอบฟังคำอธิบายถึงจุดมุ่งหมาย และวิธีการทำแบบสอบจนเข้าใจก่อนลงมือทำระยะเวลาที่ทำแบบสอบ $1\frac{1}{2}$ - 2 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการทางสถิติเพื่อคำนวณค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. การหาค่ามัธยิม เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.1 ค่ามัธยิม เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการทางจริยธรรมแต่ละชั้น จากการทำแบบสอบวัดจรรยาวิพากษ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

และมัธยมศึกษาปีที่ 5

1.2 คำมัธยัมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการทาง
จริยธรรมแต่ละชั้น จากการทำแบบสอบถามวัดจรรยาวิพากษ์ของนักเรียนชาย และหญิง

1.3 คำมัธยัมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการทาง
จริยธรรมแต่ละชั้น จากการทำแบบสอบถามวัดจรรยาวิพากษ์ของนักเรียนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ
สังคมระดับสูง และระดับต่ำ

1.4 คำมัธยัมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการทาง
จริยธรรมแต่ละชั้น จากการทำแบบสอบถามวัดจรรยาวิพากษ์จำแนกตามเพศ ระดับชั้น และสถาน
ภาพทางเศรษฐกิจสังคม

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง (Three Ways Analysis of
Variance) แบบ $2 \times 2 \times 2$ โดยมีระดับชั้น เพศ และสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม
เป็นตัวแปรอิสระ คะแนนพัฒนาการทางจริยธรรมแต่ละชั้นเป็นตัวแปรตาม

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางจริยธรรมชั้นที่พบความแตกต่าง
เป็นรายคู่ควยวิธีการของนิวแมน-คูลส์

ผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพัฒนาการทาง
จริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนมัธยมศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจระดับสูง และระดับต่ำ มีพัฒนาการ
ทางจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. พบปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างเพศ และสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมที่ระดับ .05

5. พบปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างระดับชั้น เพศ และสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม
ที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา การวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้ศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนในระดับอื่น ๆ เช่น ระดับวิทยาลัย มหาวิทยาลัย และเด็กที่อยู่นอกกระบวนโรงเรียน
2. ตัวแปรที่จะนำมาศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางจริยธรรมครั้งต่อไป ได้แก่ ระดับสติปัญญา ทักษะคิด มคอกลีลาภาพ เป็นต้น
3. การวิจัยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและประสบการณ์ที่อาจจะช่วยเพิ่มระดับพัฒนาการทางจริยธรรม เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และมีประโยชน์ในการจัดการศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง
4. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับระดับจริยธรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย